

РЕШЕНИЕ

№ 11123

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1642** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на член 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с член 172, алинея 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на М. А. С., [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24-4332-000421/22.01.2024 г. по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП, издадена от Р. Б. - полицейски инспектор при ОПП СДВР. В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваната заповед, поради противоречието ѝ с материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Посочва, че по силата на Договор за отдаване под наем на лек автомобил, сключен между дъщерята на жалбоподателката – А. Н. С. (съсобственик на МПС) и И. В. В., сключен на 16.01.2024 г., със срок на действие до 31.01.2024 г., съсобственият ѝ лек автомобил е отдаден за управление на В. Моли за отмяна на процесната ЗПАМ.

В проведеното съдебно заседание, жалбоподателката – редовно призована, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Р. Б. Н. - полицейски инспектор при ОПП СДВР. Не изразява становище по оспорването.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.01.2024 г. срещу И. В. В. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 1078236 за това, че на посочената дата, в 06:20 часа, в [населено място], управлява лек автомобил „Д. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] собственост на М. А. С. като се движи [улица]по [улица]към [улица]и срещу бл.31 при проверка от контролните органи е установено, че същият е без СУМПС – същото е отнето с Акт серия ГА № 118998 от 21.01.2024 г. в 05:25 ч. Водачът отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 0150834 за ВМА, придружен със 7 (седем) броя холограмни стикери.

С АУАН са иззети СРМПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели за МПС с рег. № [рег.номер на МПС] .

Считайки, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, на 24.01.2024 г. ответникът е издал процесната №24-4332-000421/22.01.2024 г. по чл. 171, т. 2а, буква „а“ ЗДвП, с която е наложил на М. А. С. ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В оспорената заповед е изложена следната фактическа обстановка: в качеството си на собственик на лек автомобил „Д. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] , М. А. С. допуска МПС да бъде управлявано от И. В. В., който управлява в [населено място] по [улица]около 6:20 часа от [улица]към [улица]и при извършена проверка срещу бл.31 е установено, че същият е без СУМПС – лишен по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП, за което му е съставен АУАН № 118998 от 21.01.2024.

Видно от Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г., директорът на ЗДВР е оправомощил лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, т. 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП. Предвидените в чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП правни последици не представляват административни наказания, а принудителна административна мярка /ПАМ/. По смисъла на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. По своето правно естество заповедта за налагане на ПАМ е отежняващ индивидуален административен акт и се регулира от нормите на АПК.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от

ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представената по делото Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР е видно, че към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспореният вид.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт, не беше сторено по убедителен начин.

От приетите писмени доказателства по преписката се установява следната фактическа обстановка:

В АУАН сер. ГА № 1078236 за това, че на посочената дата, в 06:20 часа, в [населено място], И. В. В. управлява лек автомобил „Д. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] собственост на М. А. С. като се движи [улица]по [улица]към [улица]и срещу бл.31 при проверка от контролните органи е установено, че същият е без СУМПС – същото е отнето с Акт серия ГА № 118998 от 21.01.2024 г. в 05:25 ч.При извършената проверка на водача отказва да му бъде извършена проба за употреба на алкохол.

Според ЗПАМ обаче е посочено,ч водачът И. В. В., управлява в [населено място] по [улица]около 6:20 часа от [улица]към [улица]и при извършена проверка срещу бл.31 е установено, че същият е без СУМПС – лишен по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП, за което му е съставен АУАН № 118998 от 21.01.2024.

Тези писмени доказателства сочат за различна фактическа обстановка. Против нормалната житейска логика е водачът с управлението от него автомобил, два пъти, на една и съща дата, в едно и също часово време, да бъде на две различни места.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, но не са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, съобразен е с целта на закона, но при неизяснена фактическа обстановка, която не отговаря на изискванията на чл.171, ал.1, т.1 от ЗДвП.

С оглед на всичко изложено по-горе, оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е основателно и същата следва да се отмени.

Предвид изхода на спора, жалбоподателят има право да му бъдат присъдени направените по делото разноски, но такива не бяха заявени и не му се следват.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение, 57-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването на М. А. С., [ЕГН] от [населено място], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24-4332-000421/22.01.2024 г. по чл.171, т.2а, б. "а" от ЗДвП, издадена от Р. Б. - полицейски инспектор при ОПП СДВР.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.172, ал.5 ЗДвП.